

Oponentní posudek

Diplomní projekt FA ČVUT – Ústav 15127 Navrhování I
atelier doc. Ing. arch. Zdeňka Rothbauera
Zimní semestr 2011/2012

Autor/Diplomant: Bc. Petr Vlach

Název práce: Konverze průmyslového areálu na sportovní centrum

Projekt je zpracován v kontextu společného urbanistického konceptu bývalého areálu ČKD/Praga ve Vysočanech na Praze 9 opuštěného v roce 1997. Celkový koncept byl řešen společně s dalšími studenty v rámci atelieru. Cílem urbanistického řešení byla revitalizace tohoto území a vytvoření nové živé městské části s kvalitním bydlením a odpovídající vybaveností.

Na projektu samotném je mi sympatický již fakt, že výchozím záměrem Petra Vlacha bylo ujmout se zdevastovaného historického objektu industriální architektury - haly č. 18 - a po nezbytném očištění na strukturální podstatu a sanaci jej navrátit do života s novou funkcí sportovního centra. Objekt by měl být pro své okolí jedním s přirozených center volného času a místem setkávání lidí (jako doplněk je zde navržen též hotel, restaurace a obchod). Důležitou roli hraje poloha sportovního centra v rámci celého areálu v jeho jižní okrajové zklidněné části přímo navazující na plochy parku (v návrhu naznačen jako volně řešený park, kterým protéká říčka Rokytka a který má potenciál stát se významnou rekreační součástí celého navrhovaného komplexu). Snaha očistit ruinu a provést náročnou dekontaminaci konstrukcí i celého pozemku při zachování stávající haly se po analýze stavu budovy a okolí a s přihlédnutím k technicko - ekonomické realitě záhy ukazuje jako příliš romantická a nerealizovatelná (objekt navíc není – oproti sousední hale – památkově chráněn) a je tedy přehodnocena ve prospěch realističtějšího pojetí, kterým je novostavba centra.

Vlastní objekt sport centra je navržen jako tři, resp. čtyři oproti sobě posunuté kvádrové hmoty, respektující určitým způsobem měřítko původní haly. Hmoty tak vytváří ve stávající terénní konfiguraci předprostor, který pravděpodobně může - spolu se ze severu přilehlým „amfiteátre“ - vytvořit možnosti veřejných outdoorových aktivit (v jižní části je toto pojetí ještě posíleno venkovním skateparkem). Zdařile působí odlehčení hmot jejich nadzvednutím nad terén formou proskleného přizemí a tím vizuálně propojeného exteriéru s interiérem. Za vhodnou považují též volbu materiálu fasádních prvků z perforovaných plechů a tahokovu. Tyto výrazové prvky odpovídají hlavní náplni domu – adrenalinovému sportu a tedy pocit určité sportovní-industriální atmosféry je na místě a mohl by při dobrém zvládnutí detailů a kvalitní povrchové úpravě působit svěžím dojmem. Barevná průmyslová strohost fasád je vynahrazena výraznými barvami jednotlivých interiérových částí. Na noční vizualizaci je patrna lehkost a hravost částečně transparentních fasád (na denních perspektivách však bohužel grafické ztvárnění místy evokuje spíše hmotné kamenné obkladové desky než navržený perforovaný plech, což poněkud oslabuje celkové vyznění). Dispoziční řešení je sofistikované a promyšlené a vychází z analýz obdobných realizovaných tuzemských i zahraničních sportovišť. Za úvahu by zřejmě stálo hlubší zamyšlení nad výraznějším akcentováním jednotlivých vstupů, přesvědčivější zpracování přístupově „hlavní“ severní fasády domu (např. umístěním hlavního vchodu do hotelu) či orientováním hotelových pokojů do klidové zóny parku. Za slabší místo dále považují koncepci řešení areálu, která není zcela jasná a působí místy nahodile a nedořešeně: není zřejmá návaznost zásadních komunikačních tahů na širší okolí, hlavní obslužné komunikace často končí jako slepé ulice, centrální náměstí nepůsobí přesvědčivě. Rovněž v poměrně přísně pravouhlém půdorysu areálu atypická a pohledově významná komunikační diagonála, vedoucí právě k navrhovanému sportovnímu centru, pak končí banální „T“ křížovatkou, resp. pohledově ústí do prostoru nedůležitého zásobovacího vchodu hotelu s několika parkovacími stáními. To je však zřejmě daň za společné řešení celkové koncepce areálu.

Přes tyto výtky považují zpracování návrhu ve svém celku za zvládnuté a snahu o zachování průmyslového charakteru interiéru i v novém návrhu hlavního prostoru sport centra na místě původní haly za pozitivní.

Hodnocení:

Diplomní projekt hodnotím jako zdařilý a navrhuji klasifikaci B, tj. 1,5

Praha, 2. 2. 2012

Jiří Havrda